

“Hehe, hier is het tenminste droog. Oh, hou dit even vast, kan ik mijn jas even uitdoen.”

Voordat hij het doorhad, afgeleid door het praten van Clarissa, had zij een pakketje in zijn uitgestoken handen gelegd. Een pakketje dat hem zeer boos begon te maken.

“Zie ik dat nou goed, heb jij het pakketje toch nog aangenomen, wat ik net geweigerd heb? Ik gooi het gelijk weg.”

Maar Clarissa, die net haar jas had opgehangen, pakte het gelijk terug uit z’n handen.

“Niets daarvan, meneer De Bruin, het is niet netjes om pakketjes te weigeren en bovendien mag Corrie het niet in haar handen houden. Dat moet u weten. Zij kan daar problemen mee krijgen.”

Ze liep bij hem vandaan en nam het pakketje mee naar het aanrecht.

“Nou, ik wil het niet hebben, ik heb niets besteld. Neem jij het maar mee naar huis.”

Maar Clarissa was wel gewend met zijn buien om te gaan.

“Ik weet het goed gemaakt, meneer de Bruin. Ik snap dat u het niet wilt hebben, omdat u niets besteld heeft.

Maar als ik zo’n pakket zou krijgen, zou ik heel nieuwsgierig zijn naar wat er in zit. Dus u kunt nu twee dingen doen.

U kunt op het pakketje schrijven ‘Retour Afzender’, dan is het klaar, dan neem ik het mee en stop het terug in de retourbox in het dorp, maar u kunt ook eerst kijken wat het is, en er dan van overtuigd zijn, dat het niet voor

u is, en het dan alsnog terugsturen.”

Ze had wel vaker met dit bijltje gehakt, omgaan met z'n nukkige buien. En hem voor een keuze stellen was een van de weinige opties.

“Wie ben jij, m'n moeder? Waar bemoei jij je mee? Ik bepaal zelf wat ik met mijn post doe, daar heb jij niets over te zeggen, ouwe taart!” sneerde hij.

“Aha, dus nu zegt u dat het wel uw post is?”

Ze moest bijna lachen om zijn tirade. Al die tijd, dat zij voor hem werkte, dat zij z'n huisje bijhield had hij haar wel vaker uitgescholden, maar nog nooit voor ouwe taart. Ze moest glimlachen, als ze over het leeftijdsverschil nadacht. Zij was vijfenvijftig en hij vijfentachtig.

Maar ze trok zich er verder niets van aan, ze wist dat hij nog steeds leed aan het verlies van zijn Elsie. Op een kalme toon ging ze verder. “Kom op nou, meneer De Bruin, u bent toch wel benieuwd naar wie u dit gestuurd heeft? Misschien wel een geheime liefde!” Dat zei ze met een schuin hoofd en een klein knipoogje.

Meteen begon hij weer te foeteren. “Denk je nou echt dat ik nog een ander wil? Ik heb altijd gezegd, dat Elsie mijn grote liefde was. M'n steun en toeverlaat!” tierde hij. Clarissa had gelijk spijt van haar woorden.

Ze wilde naar hem toe lopen en hem omarmen maar dat zou hem alleen nog maar bozer maken. In plaats daarvan zette ze zachtjes haar handen op zijn schouders en begeleidde hem naar zijn favoriete stoel toe bij de eettafel.

“Gaaf u maar even ziffen, ik zie dat u een broodje pindakaas wilde klaarmaken. Komt u eerst maar even bij, dan maak ik wel een broodje voor u klaar.”

Helemaal nog in gedachten bij zijn Elsie, ging hij ver-ziffen op zijn stoel, om zo makkelijker bij zijn zakken te kunnen, en haalde een grote rode zakdoek uit een van zijn pyjamazakken tevoorschijn. Met een lange uithaal snoot hij erin. Ondertussen had Clarissa in een oogwenk een broodje pindakaas klaargemaakt.

“Zo. Voor elkaar.”

Ze schoof het bord onder zijn neus, met daarnaast het kopje koffie. Het duurde even voordat hij zich had herpakt. Maar langzamerhand begon hij toch met het nemen van kleine hapjes van zijn broodje waar hij al de hele tijd naar had verlangd.

Clarissa probeerde hem nog enigszins te kalmeren: “Ik weet het, meneer De Bruin. Elsie was een lief mens. Ik mis haar ook nog iedere dag.”

“Vandaag is het precies een jaar geleden dat ze in haar slaap overleed,” zei hij snikkend.

Het verklaarde voor hem waarom hij zo’n moeite had met wakker worden, en de reden van het ongelukje. Hij was niet zichzelf.

Nog iedere dag had hij moeite met haar verlies. En nu, nu was het alweer een jaar geleden. Het drukte nog zwaarder op hem. Gisteren moest hij nog denken aan hun reis naar Venetië waar hij, drijvend in een gondel, haar handen in zijn knuisten had genomen en haar daar